

Draga braćo i sestre!

1. »Zanijeh se u duhu u dan Gospodnji« (*Otk 1,10*). Tim riječima sveti Ivan uvodi u viziju Uskrsloga koja je u središtu Knjige Otkrivenja i sve smješta u *dan Gospodnji*. To je jedino mjesto u Novom zavjetu gdje je naša nedjelja dobila kršćanski naziv *dan Gospodnji – dies Dominicus*. Naime, ostali tekstovi Novog zavjeta slijede hebrejsku tradiciju, te taj dan nazivaju ili *prvi u tjednu*, ili *dan poslije subote*. To je dan kada se kršćani okupljaju da bi slušali Riječ Božju i lomili kruh te tako izvršavali Kristovu zapovijed: »Ovo činite meni na spomen«, to jest na spomen Vazma Isusova. U Isusovoj Pashi objavljeno je neizmjereno Božje milosrđe.

Danas je druga uskrsna nedjelja, ili kako je zovemo bijela nedjelja, odnosno mali Uskrs. Svaka je nedjelja za kršćane mali Uskrs, dan Gospodnji. Sveti Augustin naglašava da je nedjelja »tjedni Uskrs«. To je, braćo i sestre, dan Kristovih učenika, naš dan, dan u koji smo pozvani sastati se na Euharistiji da izvršimo Isusovu zapovijed.

2. Taj liturgijski ritam susrećemo i u izvještaju današnjeg Evanđelja po Ivanu gdje se učenici Isusovi nalaze zajedno »uvečer toga istog dana, prvog u tjednu«, da bi susreli Uskrsloga, ali s njima nije bio apostol Toma.

»I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: *Mir vama!*« (Iv 20,26). Zatim se obrati Tomi. Dirljivo je kako je Isus pozoran prema sumnjama svojih učenika, kao što je bio pun suosjećanja prema suzama Marije u vrtu uskrsnuća. Isus dolazi, ne da bi ga učenici častili zbog uskrsnuća, nego da bi služio. On ostavlja devedeset i devet ovaca i ide tražiti onu izgubljenju.

Tako i sada, u malom stadu Jedanaestorice, ostavlja desetoricu svojih učenika na sigurnom i prilazi Tomi. Približava mu se, gotovo dajući se te kaže: »Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok« (Iv 20,27). Upravo u toj gesti Toma prepoznaje da je Uskrsli onaj isti Isus kojega je on dobro poznavao. Prepoznaje Isusa po približavanju, davanju, služenju. Dragi vjernici, Isus je baš takav i prema svakom od nas, u danima naših osobnih sumnji, u situacijama kada vjera blijedi, a nada nestaje, kada je teško započeti iznova.

3. Isus dobro razumije muke i napore apostola Tome, poznaje njegovo nastojanje da vjeruje. I zato je Isus onaj koji se prvi približava, koji ide Tomi ususret. U tom trenutku samo ruke Uskrsloga, samo rupe od čavala, taj znak Isusove vjernosti bez uzmicanja, postaju most između čovjekove želje i Božje vizije. Upravo tako se Isus odnosi prema tebi, meni, svakome od nas. On dolazi ako se otvaramo nadi. On je među nama, osjećamo prisutnost njegova uskrsnog dara. Njegov dar, uskrsni mir je među nama.

U toliko slučajeva u našem životu nailazimo na razočaranja i duboke rane s kojima se borimo u želji da zacijele, a one su često uzrok gubitka pouzdanja i nade. Tu su rane o kojima govori Evandjelje današnje nedjelje.

4. Evandjelje nam govori o zajednici Isusovih učenika koja je ranjena; ranjena je Petrovim nijekanjem i zatajom, Judinom izdajom i samoubojstvom, ranjena je bijegom učenika u trenutku kada je Učitelj bio zatočen. Sveti Ivan nam predstavlja jedanaest muškaraca zatvorenih u sebe, blokiranih strahom i sumnjom u čekanju da se nakon Isusove smrti u Jeruzalemu smiri situacija.

Svi su oni ranjeni, ranjen je i učenik Toma. Njegovo je srce ranjeno razočaranjem. Toma, kao i Petar, pa i drugi učenici, nisu mogli zamisliti Isusa na križu. U Tominoj teškoći da povjeruje, naziremo vapaj razočaranja onih koji su željeli i očekivali drukčijeg Isusa. Toma je očekivao i programirao budućnost, imao je projekte, kako bi se to danas reklo. Ali sve je propalo Isusovom smrću.

I na kraju trebamo reći da je ranjen i Isus. On pokazuje probodene ruke i noge te otvoren bok. To su znakovi čovjeka koji je bio izdan, ostavljen, osuđen i predan smrti. To su znakovi tijela koje je ljubilo do kraja, tijela koje se dalo iz ljubavi, bez protuusluge.

5. Različite su rane koje označavaju ljude. Posebno što treba naglasiti je upravo to da ih proživljavaju na razne načine. Učenici i Toma se zatvaraju i ostaju blokirani, vrata su zatvorena jer su svi u strahu.

Isus se, naprotiv, drukčije odnosi prema dobivenim ranama. »Dođe Isus, stane u sredinu i reče im: *Mir vama!* To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok« (Iv 20, 19-20). Isus se ne zatvara, niti distancira, nego dolazi među svoje prijatelje: ne sakriva rane, naprotiv pokazuje ih. Ne zatvara se u mržnju postavljajući uvjete, nego oprašta, daruje mir i poziva učenike da čine to isto.

6. Dragi vjernici, tolike su situacije u našem životu slične onome što se dogodilo učenicima. Životne nas rane često zatvaraju u izolaciju. A Isus nas neprestano poučava i poziva da nikada ne prestanemo vjerovati u snagu dobra i da ne upadnemo u napast koja nas zatvara u mržnju i beznadnost.

Današnje nam Evanđelje pokazuje put. Kada je apostol Toma uspio izaći iz izolacije i smogao snage da s drugima podijeli svoju ranjenost, upravo to postaje trenutak u kojem uspijeva uistinu susresti Uskrsloga te ustati i započeti novi život, izrekavši jednu od najljepših ispovijesti vjere sadržanu u Evanđelju: »Gospodin moj i Bog moj!« (Iv 20,28).

U Tominoj ispovijesti sadržana je sva novost Uskrsa. Isus, koji je umro na križu, jest Pobjednik. Uskrs nas podsjeća na križ, pokazuje nam ga. Križ postaje životni put Uskrsloga. Križ i uskrsnuće su neraskidivo povezani. To pokazuju rane Uskrsloga.

7. Braćo i sestre, Uskrs bez križa je prazan, a križ bez Uskrsa je besmislen. Današnje nas Evanđelje poziva da se ugledamo na Tomu apostola zvanog Blizanac. Smijemo reći da je on naš blizanac.

Svatko od nas, dragi vjernici, nosi u sebi u raznim oblicima Tomine sumnje i strahove. Stoga ga možemo prepoznati kao svoga blizanca u većoj ili manjoj osobnoj nevjeri, u svojim sumnjama, ali također i u njegovom otvaranju Isusu Uskrsnom, jer Bog u kojega vjerujemo jest Bog koji nam neprestano daje mogućnost novoga početka.

Molimo zagovor Presvete Bogorodice Marije, koja je povjerovala da će se ispuniti što joj je rečeno od Gospodina, te blaženog Alojzija Stepinca koji nas uči kako se u životu pouzdati u Gospodina. Amen.